

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

LEVE KNOLLEBOL

toneelspel in drie bedrijven voor de jeugd

door

Onoré de Vijlder

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.1680

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *LEVE KNOLLEBOL* op te voeren moet de naam van auteur *Onoré de Vijlder* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1988 Toneelfonds J. Janssens/Onoré de Vijlder
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES.

- Knollebol, lakei van de koning		Man
- Koning Korneel		Man
- Zuurpruim, zijn vrouw		Vrouw
- Admiraal Buskruit		Man
- Raadsvrouw (evt. -heer) Slijmjurk		Vrouw of Man
- Kanselier Keurig		Man of Vrouw
- Fee Drakenbloed		Vrouw
- James, haar butler		Man
- Fee Dauwdruppel		Vrouw
- de tuinman		Man of Vrouw
- Zenobia, haar gezelschapsdame		Vrouw
- Vlam	} de Knabbelmannen	Man of Vrouw
- Gram		
- 1 haan		
- mogelijkheid tot figuratie : elfjes, feetjes, knabbelmannetjes...		

In de versie voor 9 acteurs worden de volgende rollen door dezelfde acteur/actrice gespeeld : Buskruit en James

Slijmjurk en Drakenbloed

Keurig en Zenobia

Dauwdruppel en Zuurpruim

DECOR.

Ongeveer halverwege het podium kan over de hele breedte een donker gordijn geschoven worden, waarvóór zich de scènes aan de Dode Rivier afspelen.

Enkele taferelen worden gespeeld vóór het podiumdoek.

Voor de overige scènes bestaat het decor uit handige zetstukken, gordijnen, beschilderde doeken... die achter het donker gordijn kunnen worden klaargezet (summer, in korte tijd en zonder lawaai)

Verder moet ook licht- en geluidseffecten tot de nodige sfeer bijdragen.

1e BEDRIJF

1e Tafereel.

In Mensenland, neutrale achtergrond, een poort achteraan in het midden.
We horen prettige muziek.

(Dit tafereel gaat heel vlug)

ZUURPRUIM : (off - schril, onvriendelijk - jardin)

Knollebol ! Knollebol !! Knolleboool !!

KNOLLEBOL : (op door poort, rent naar jardinkant)

Koningin Zuurpruim, daar ben ik al !

ZUURPRUIM : Ik heb boodschappen voor je !

BUSKRUIT : (off - cour. grove militaire stem)

Knollebol !

KNOLLEBOL : (rent naar courkant)

Jawel, admiraal !

BUSKRUIT : Waar bleef je zolang ?

SLIJMJURK : (off - jardin. Slijmerig, zeurt voortduren, zodat ze steeds
onderbroken wordt.)

Knolletje, ik heb je nodig, want er is...

KNOLLEBOL : Raadvrouw Slijmjurk.... (rent naar jardinkant)

(Ondertussen is achteraan een gezellige dikkerd verschenen,
koning Korneel, die het heen en weêrgeloop verbaasd staat te
bekijken.)

SLIJMJURK : Mag ik wat van je tijd, brave vriend, ik heb...

KEURIG : (met zwaar Frans accent - off, cour)

Knoulléboullé !

KNOLLEBOL : Oui oui mesjeu de kanseljeu !

(rent naar courkant, hij loopt tegen Korneel aan die even
ronddraait)

KEURIG : Kom subitement naar de raadssalle !

ZUURPRUIM : (off - jardin)

Knollebol, waar blijf je, verdorie ?

KNOLLEBOL : (loopt naar jardinkant, loopt weer tegen Korneel, die nu in de andere richting ronddraait)
Majesteit, tot uw dienst!

BUSKRUIT : (off - cour)
Ik heb je geroepen, Knollebol !

KNOLLEBOL : (loopt naar courkant, loopt tegen Korneel, die nu op de grond tuimelt)
Admiraal, kan ik u helpen ?

SLIJMJURK : (off - jardin)
Knolletje, bolletje, kom je nu einde...

KNOLLEBOL : (loopt naar jardinkant, ziet dan Korneel)
Dadelijk, raadvrouw Slijmjurk, dadelijk... Koning Korneel, wat doet u hier op de grond ? (helpt hem recht)

KORNEEL : Ik weet het niet..., een wervelwind, een tornado... en hij leek verdacht veel op jou !

KNOLLEBOL : Koning, ik vraag om exkuus ! (wil naar jardin)

KORNEEL : Ah, da's niet zo erg. Maar vertel 's, waarom jakker jij zo heen en weer ?

KNOLLEBOL : Koning, sinds ik in uw paleis lakei ben geworden, heb ik geen leven meer !

KORNEEL : Nee ? Zoveel heb je voor mij toch niet te doen, mijn schoenen poetsen, mijn kleren borstelen...

KNOLLEBOL : Voor u niet, majesteit, maar voor die daar!
(wijst naar cour en jardin)

KORNEEL : Voor mijn ministers ?

KNOLLEBOL : Jawel koning !
(We horen Buskruit off "Knollebol !" roepen)
Voor Admiraal Buskruit...
(Slijmjurk off "Knolletje bolletje !")
Voor raadvrouw Slijmjurk...
(Keurig off "Knoulleboulle !")
En voor Kanselier Keurig.

KORNEEL : Aha ?

KNOLLEBOL : Ze eisen alledrie dat ik ze van 's morgens tot 's avonds
op staande voet bedien.

KORNEEL : Oho ?

KNOLLEBOL : En alsof dat nog niet genoeg was...

(We horen Zuurpruim krijsen : "Knollebol !")

Hoort u ?

KORNEEL : Niets zeggen : da's mijn vrouw ! Het ergst van allemaal,
zeker ?

KNOLLEBOL : (stilletjes) Ja, majesteit.

KORNEEL : Arme jongen. Weet je wat we doen : ik geef je een uurtje vrij.

KNOLLEBOL : Maar ik heb nog zoveel werk !

KORNEEL : En wij gaan samen even op inspectietocht in de paleiselijke
kelders.

KNOLLEBOL : Die heb ik gisteren nog volledig gepoetst. Opdracht van uw
koninklijke vrouw.

KORNEEL : Van mijn koninklijke zagevrouw, zeker ? En met ons tweetjes
gaan wij daar een paar royale flesjes wijn controleren. Goed ?

KNOLLEBOL : (enthousiast) Als u het zegt !

KORNEEL : En we laten hier de hele boel in de lucht vliegen !

KNOLLEBOL : Uw wens is een bevel !

KORNEEL : Kom, Knollebol.

(Terwijl ze naar de poort gaan horen we Buskruit, Slijmjurk,
Keurig en Zuurpruim tegelijk op Knollebol roepen. Knollebol en
Korneel keren zich om, trekken een neus naar de zijkanten en
zeggen samen :)

KNOLLEBOL + KORNEEL : Foert !

KNOLLEBOL : (opent de poort)

Na u, sire !

KORNEEL : Dank u, jongen, dank u !

Het zwarte doek gaat dicht. Dreigende duisternis en akelige
muziek.

* * * * *

2e Tafereel.Aan de Dode Rivier.

James, de butler van Drakenbloed, komt op met een grote ketel + inhoud (o.a. grote houten lepel) en met kapstok met koksmuts en schort eraan. Hij neuriet "Tea for two" of de Internationale.

JAMES : Ik geloof dat ik nog net de tijd heb om alles even te controleren. Laat 's denken : de grote koperen ketel heb ik hier met de lepel, jawel. De schort en de koksmuts... Waar zijn die alweer ? Ha, hier bovenaan. (aan kapstok) En de ingrediënten... tja, daar moet ze zelf maar voor zorgen. (tot publiek) Wat zeg je ? Ingrid wie ? Ah, ingrediënten ? Onbekend bij het geacht publiek ? Wel luister, ingrediënten heb je nodig als je wil koken. Bijvoorbeeld : als je een taart wil bakken, dan moet je hebben : (het weze gezegd dat James een grote, ruime slipjas draagt, met enorm veel zakken, waaruit hij te pas en te onpas allerlei voorwerpen tevoorschijn haalt, zoals nu) Melk... bloem... suiker... eieren en een beetje water. Als je dat allemaal - de ingrediënten dus - door elkaar gooit (gooit ze in de ketel) en dan goed roert (doet dat met de lepel), dan krijg je een taart ! (kijkt in de ketel, vol afschuw) Beuaah ! Wat een vieze boel ! (een bel rinkelt - hij kijkt op een wekker die hij uit zijn slipjas haalt) Oh, 't is hoog tijd voor mijn tee ! (haalt klein opvouwbaar stoeltje uit zijn jas) Ik hoop dat het publiek me niet kwalijk neemt, maar mijn kopje tee is me heilig, er mag gebeuren wat wil. (haalt teebenodigheden uit zijn jas, neuriet, begint aan zijn tee-ceremonieel. Plots horen we oorverdovend Nina Hagen kwelen. James dondert van zijn stoeltje en stort tee over zich heen.) Daar heb je 't - gedaan met de rust : ze is wakker. Maar dat het altijd zo luid moet ! (hij ruimt zijn boeltje op) Een of andere dag wordt het me teveel en laat ik haar barsten !

(De fee komt opgedanst in punk-uitdossing, met gekleurd haar, veiligheidsspelden en een walk-man. De koptelefoon hangt voorlopig nog aan haar gordel. James roept haar één en ander toe, met allerlei gebaren, maar het is onverstaanbaar door de muziek.)

DRAKENBLOED : (gilt) Waat ?

(James herhaalt het.)

DRAKENBLOED : Begrijp er niks van !

JAMES : (neemt haar walk-man, zet hem af, gilt - alsof de walk-man nog zo luid klinkt)

Alles is klaar voor operatie "Drakenwraak"!

DRAKENBLOED : (snoert hem de mond en drijft hem zo naar achteren, tot hij met zijn zitvlak boven de rand van de ketel hangt. Sissend)
Stil, stommeling, de rotsen hebben oren !

JAMES : (tot publiek) Sjt !!

DRAKENBLOED : (laat hem los)

En we willen niet, dat ons duivelse opzet op het laatste ogenblik uitlekt, nietwaar ?

(James knikt "nee") Wat had je te vertellen, James ?

JAMES : (staat recht en sist)

Dat alles klaar staat voor operatie "Drakenwraak" !

DRAKENBLOED : (idem van daarnet)

Zeg dat woord nooit meer ! Tot nader order is de naam van ons plan taboe !

JAMES : (vanuit zijn oncomfortabele positie, tot publiek)

Weten jullie wat dat betekent ? Taboe ? Dat betekent "verboden". Begrepen ? Zo leer je hier nog wat ! Sjt ! Taboe !

DRAKENBLOED : (laat hem weer los)

Pas wanneer alles voltrokken is, mag vrijuit gesproken worden.

JAMES : Als dat uw wil is, fee Drakenbloed, dan...

DRAKENBLOED : (idem maar nu valt hij met zijn zitvlak in de ketel)

Zelfs mijn naam wordt vanaf nu niet meer uitgesproken !

JAMES : Jazeker, euh...euh... hoe moet ik u dan aanspreken ?

DRAKENBLOED : Noem me dan maar doodgewoon "meesteres".

JAMES : Meesteres ? Charmant, charmant. (kijkt in ketel)

Hoewel...

DRAKENBLOED : Is alles klaar, James ?

JAMES : Ja, meesteres.

DRAKENBLOED : Kunnen we beginnen, James ?

JAMES : Ja, meesteres.

DRAKENBLOED : (lief) Wat doe je dan in die ketel, James ?

JAMES : Euh... controleren of ie proper is, meesteres.

DRAKENBLOED : En is hij proper, James ?

JAMES : Ja, mee...

DRAKENBLOED : Nee, pudding, want jij zit erin ! Kom eruit en haal mijn recepten-boek.

JAMES : (recht, tot publiek)

Net of ik voor mijn plezier in die snelkookpan zat !

(De fee zet de walk-man aan - we horen Nina Hagen. James voert een soort huppeldanspasje uit zoals steeds net voor hij afgaat en loopt weg.

De fee trekt de schort en de muts aan, zet de koptelefoon op, waarna de muziek stilvalt. Ze neuriet en danst. James, die de tijd had om weer allerlei in zijn jas te stoppen, komt op met het recepten-boek.

JAMES : Asjeblief meesteres, het receptenboek.

DRAKENBLOED : (roept) Wat ?

JAMES : Ik zei, asjeblief...

DRAKENBLOED : Begrijp er niks van !

JAMES : Ha, ze heeft haar koptelefoon op.

(neemt telefoon van haar hoofd, wil roepen, maar onmiddellijk klinkt de muziek oorverdovend. James schrikt, draait aan de knoopjes van de walkman, we horen een kakofonie, dan is het stil.)

DRAKENBLOED : Heb je mijn receptenboek ?

JAMES : Asjeblief, en denkt u wel aan mijn trommelvliezen ?

DRAKENBLOED : Zet de boekenstaander klaar.

(James haalt er een uit zijn binnenzak en zet hem open.)

(Ondertussen doorbladert ze het boek, hij kijkt over haar schouder mee.)

DRAKENBLOED : Waar staat het geheim recept voor gedaanteveranderingen ?

(merkt hem op) "Geheim" recept !

(gekwetst wendt hij zich af - ze bladert verder, hij komt weer kijken.)

Als ik me niet vergis, heb ik daarvoor een basis nodig van wolvenspeeksel en kakkerlakkennagels.

(merkt hem weer op, klapt het boek net voor zijn neus dicht.)

JAMES : Auw ! (voelt aan neus)

DRAKENBLOED : De volgende keer ben je hem kwijt !

JAMES : Vulgair ! Vulgair !

(Haalt stofdoek en plumeau tevoorschijn en probeert zich een houding te geven.)

DRAKENBLOED : Dan zullen we 's een lekker drankje brouwen waarmee ik mijn moordlustige wraakgevoelens kan bekoelen. (vindt recept)
Aha ! James !

JAMES : (nog wat boos) Meesteres ?

DRAKENBLOED : (legt boek op staander, neemt lepel)
Wolvenspeeksel !

JAMES : Nu ze me nodig heeft mag ik wel meedoen.
(haalt fles met donkergroene vloeistof uit binnenzak.)
Asjeblief.

DRAKENBLOED : (Wil fles in ketel leeggieten, ziet er iets in liggen)
Wat is dat ?

JAMES : Wat ?

DRAKENBLOED : Dat !

JAMES : Oh, ik heb daarnet een taart gebakken.

DRAKENBLOED : Verwijder die kledder onmiddellijk uit mijn keuken !

JAMES : Kledder, kledder... wat onsmakelijk.

(haalt pracht van een taart - die er al van in het begin inlag - uit de ketel en proeft ervan.)

Mmm... niet lang genoeg gebakken.

DRAKENBLOED : (Terwijl hij de taart in de coulissen gooit en zij de fles leeggiet.)

Kakkerlakkennagels !

JAMES : Jawel ! Ik geloof dat ik er toevallig ergens heb zitten.

(haalt vies plastic beest tevoorschijn, begint er nagels uit te trekken.)

Hoeveel had u er gewild, meesteres ? Een... twee...(telt verder)

DRAKENBLOED : (kijkt in boek) Vijf.

JAMES : Net gepast, asjeblief.

DRAKENBLOED : (proeft er eentjes)

Mm... kon verser. (gooit ze in ketel)

JAMES : Die heb ik niet meer nodig.

(gooit de kakkerlak in het publiek)

DRAKENBLOED : De staart van een kater die geknepen is op een kerkhof bij volle maan.

JAMES : (toont binnenkant van jas waar hele rij staarten hangt)

Kies maar uit.

DRAKENBLOED : (kijkt en vergelijkt)

Ja, deze kleur gaat beter bij de rest. (gooit hem erin)

Een volle fles whisky.

JAMES : Da's geen probleem. (haalt fles tevoorschijn die voor de helft leeggedronken is.)

Echte schotse whisky !

DRAKENBLOED : (bekijkt fles) Is die vol ?

JAMES : Geweest.

DRAKENBLOED : Geweest ?

JAMES : Ik heb wel eens dorst...

DRAKENBLOED : Als de hele zaak mislukt, dan hebben we dat te danken aan jouw droge lever, lapzwans.

JAMES : Zal ik even proeven ?

DRAKENBLOED : (gooit inhoud van fles in ketel)

Twee pannenkoeken met... Twee pannenkoeken met stroop ?

JAMES : Misschien om er een beetje smaak aan te geven ?

(geeft ze haar)

DRAKENBLOED : Het moet niet smaken, het moet werken.

JAMES : (haalt enkele potjes stroop tevoorschijn)

Aalbessen, frambozen...

DRAKENBLOED : Gooi verdorie in de ketel !

JAMES : Goed, goed... Laat ze dan al 's kiezen...

DRAKENBLOED : En dan nog wat geraspte knoken van een vuursalamander.

JAMES : Geraspte knoken ? Even denken waar ik die bewaar. Oh ja.

(doet schoen uit en giet hem leeg in de ketel) Zo.

DRAKENBLOED : Genoeg. En nu... de toverspreuk. Daarvoor wil ik alleen zijn. Maak je ondertussen klaar voor jouw deel van de opdracht. Als de drank klaar is mag er geen minuut verloren gaan.

JAMES : Jawel, meesteres. (huppelpasje en af)

(Geheimzinnige muziek, een bloedrode spot op de fee, rook uit de ketel, ijselijke sfeer.)

DRAKENBLOED : Het ogenblik waarnaar ik heb verlangd... eindelijk zal de naam van Fee Drakenbloed in ere worden hersteld... eindelijk kan ik me wreken op dat minderwaardige schepsel dat mij heeft verbannen uit mijn geliefde Elfenland... de onwaardige elfenprinses, fee Dauwdruppel. Eens was ik haar bondgenoot, maar ze heeft mij verستoten, omdat ik weigerde mezelf ten dienste te stellen van het afzichtelijkste aller schepselen, de mens. Daarom joeg ze mij weg en werd ik veroordeeld tot leven in deze dorre duisternis... Maar nu is het uur der vergelding aangebroken.. en dit is mijn wapen...

O Belzebub Belial

Beest zonder naam

Begiftig de drank van venijn en verderf

Dat Drakenbloeds naam nu weer worde geëerd

En Dauwdruppel sidd're en kruipe van angst !!!

(donderslag)

(Ze haalt uit de ketel een prachtige kruik tevoorschijn. Sfeer is weer gewoon.)

DRAKENBLOED : James ! James !

JAMES : (op met vleugeltjes, kroontje en witte schoenen)
En als er één het lef heeft mij uit te lachen !

DRAKENBLOED : James, ben je klaar ?

JAMES : Ik had me wel wat anders van mijn vermomming voorgesteld !

DRAKENBLOED : (met kracht) Je weet wat je te doen staat !

JAMES : Onmiddellijk naar Elfenland trekken...

DRAKENBLOED : En deze drank, James ?

JAMES : Deze toverdrank, meesteres ?

DRAKENBLOED : (vervaarlijk)

Deze drank, James ? Je weet wat je ermee moet doen ?

JAMES : Zó gebeurd !

DRAKENBLOED : En wie je hem moet laten opdrinken ?

JAMES : Een gedane zaak !

DRAKENBLOED : James !

JAMES : Meesteres ?

DRAKENBLOED : Haast je !

JAMES : Jawel ! (neemt fles, huppelpasje en af)

(De fee schaterlacht, schakelt muziek aan, danst triomfantelijk af. Het zwarte doek draait open, een rustig strijkje.)

* * * * *

3e Tafereel.

In Elfenland - kleurig, fris, we horen vogeltjes...
Indien met figuratie gewerkt wordt, dan zijn dat best kleine elfjes, feetjes, knabbelmannetjes, die Fee Dauwdruppel vergezellen en rondhuppen en het decor wat "opvullen".

(De tuinman staat te harken. Zijn "tuintje" is een hoop aarde op een wagentje dat kan worden voortgetrokken. Hij is oud en heeft een baard.)

TUINMAN : Zo, lieve plantjes, daar liggen jullie keurig in een mooi bedje. Laten we hopen dat de zomer nog een tijd aanhoudt, dan kunnen jullie fijn groeien.

(De gezelschapsdame van Dauwdruppel roept. Een dik, hijgend dametje dat het voortdurend overdruk heeft en zichzelf doorlopend opjut. Terecht heet ze Zenobia.)

ZENOBIA : (off) Tuinman !

TUINMAN : Da's er eentje die wat verloren heeft.

ZENOBIA : (off) Tuinman !!

TUINMAN : Wie hebben ze nu weer nodig ?

ZENOBIA : (off) Tuinman !

TUINMAN : De tuinman ? Die heb ik niet gezien. (harkt verder)
Maar... da's waar ook : ik ben de tuinman ! Ja Zenobia !

ZENOBIA : (op, loopt hem voorbij)
Heb jij in de tuin geen diadeem gevonden ?

TUINMAN : Is dat een nieuwe soort groente ?

ZENOBIA : (Ze neemt zijn hark en krabt de grond van zijn tuintje open)
Nee, een ronde haarspeld met diamanten erin.

TUINMAN : Maar wat doe je... mijn bloemkolen !

ZENOBIA : (harkt verder)
Fee Dauwdruppel is ernaar op zoek, misschien kan ik hem hier vinden.

TUINMAN : Je ziet toch wel dat hij hier nergens ligt. En wil je wel 's van tussen mijn pompoenen komen !

ZENOBIA : Pompoenen heb ik niet nodig ! Die diadeem zoek ik !

TUINMAN : Diademen groeien niet in mijn tuintje, en zeker niet als je alles aan stukken krabt ! (neemt de hark af)
Potverdorie, nu kan ik weer opnieuw beginnen !

ZENOBIA : (loopt paniekerig rond) Ooh... als ik die diadeem niet vind, dan hangt er onweer in de lucht !

TUINMAN : (kijkt naar boven) Onweer ? Da's goed voor de groenten.

DAUWDRUPPEL : (off) Zenobia !

ZENOBIA : Daar heb je ze ! Ja fee Dauwdruppel !

(De fee komt op, mooi maar ijdel. Ze heeft bijna steeds een spiegel mee. Ze heeft de diadeem op haar hoofd.)

DAUWDRUPPEL : Heb je 'm al gevonden ?

ZENOBIA : (begint weer te harken, zonder de tuinman te ontzien die de steel in zijn maag, op zijn tenen krijgt.)
Nog eventjes fee, nog eventjes.

TUINMAN : Maar ik heb je toch gezegd...

DAUWDRUPPEL : Hoe haal je 't in je hoofd die diadeem te verliezen ?

ZENOBIA : Ik heb hem bijna, lieve fee...

DAUWDRUPPEL : (tot tuinman) Net vóór mijn generale repetitie voor de verkiezing van Miss Feeënlant !
(tot Zenobia) Da's ook wat moois, ik denk bijna dat je't erom gedaan hebt !

ZENOBIA : Oh nee, fee !!

TUINMAN : Maar wat heeft ze op haar hoofd ? Dat lijkt me wel zo'n haarspeld ! Euh... fee, Dauwdruppel !

DAUWDRUPPEL : (tot tuinman, hem onderbrekend)
Als ze hem niet terugvindt, dan sta ik niet in voor de gevolgen !
(tot Zenobia) Ik heb hem nog van mijn overgrootmoeder geërfd !

ZENOBIA : Ik heb hier iets zien glinsteren, geloof ik...

TUINMAN : Fee Dauwdruppel !

DAUWDRUPPEL : (tot hem) Dat personeel dat je tegenwoordig op je hals gestuurd krijgt !
(tot Zenobia) Ik geef je nog precies geteld drie seconden !

ZENOBIA : Dank u wel, fee...

TUINMAN : Fee Dauwdruppel !

DAUWDRUPPEL : Wat wil je tuinman, ik heb zo al genoeg aan mijn hoofd !

TUINMAN : (neemt diadeem) Die haarspeld bijvoorbeeld ! Asjeblief !